

SIEDMY DEŇ
PANNA MÁRIA MI PRINÁŠA OCHOTU K SLUŽBÁM

Matička, dovoľ mi i dnes vojsť do tvojej malej, tichej izbičky, ktorú zaplavil súmrak. Vreteno ti vypadlo z ruky, tvoja duša sa skláňa a čaká... Pán je už veľmi blízko! Zrazu vnikla do izbičky nádherná žiara. Anjel sklonený nad teba, pozdraví ťa ako milostiplnú a vloží do tvojich zopätých rúk Spásu celého sveta... Ty si mala jedinou odpoveď: „Hľa služobnica Pána“. Byť služobnica, slúžiť. - To bolo jediným úmyslom tvojho života. Aj tvoj Syn raz vyhlásil, že neprišiel, aby mu poslúhovali, ale aby on slúžil iným. Stal sa otrokom, služobníkom. S ním, vteleným v tebe, budeš aj ty odteraz slúžiť Otcovi a všetkým ľuďom, hriešnikom, trpiacim, malým...

Anjelská postava musela pomaly zmiznúť, opustiť zem... Všetko sa udialo vo všedný závoj dňa... V izbičke bolo znova vidieť mlynček, stoličky, hlinené lampy, tak, ako predtým. Nad všetkým sa však niesla posvätná vôňa tymianu... Vznešená návšteva sa skončila. No medzi týmito jednoduchými nástrojmi ostal s tebou Pán Ježiš. Rád by som ťa zblízka pozoroval pri tvojej službe, aby som odkryl jej krásu, zmysel a dôležitosť.

Tvoja služba je taká jednoduchá, že naše nejednoduché duše ťa ťažko pochopia jej zmysel... Ty, Mária, slúžiš malému Ježišovi. On potrebuje neustále tvoje drobné služby: perieš mu veci, kŕmiš ho... spievaš dojímavú uspávanku. Na ceste do vyhnanstva sa usiluješ zmierniť nepohodlie cesty... Potom ťa vidím v úzkom, nepohodlnom nazaretskom domčeku otáčať ručným mlynčekom... Keď Pán Ježiš hovoril neskoršie o žene, ktorá dáva kvas do cesta a vymeriava múku; o žene ktorá vymetá dom, aby našla stratenú drachmu, myslel celkom iste na teba, Nazaretskú pannu... Bol svedkom tvojej tridsaťročnej neúnavnej služby.

Aj sv. Jozefovi si musela opravovať pri práci zodraté šaty a pripravovať mu pokrm. Bola si jednoduchou „tesárovou ženou“. Všetky domáce práce si si musela vykonávať sama. Ony vyplňali tvoje dni...

Matička moja, videl som aj také obrázky, na ktorých ťa predstavujú s rukami založenými na krásne zriasanom závoji, s pohľadom upretým do diaľky, zatiaľ čo anjeli, ktorí sa do týchto vecí málo rozumejú, ti pripravujú obed a kolíšu tvoje božské Dieťa.

Matička, ty si do týchto tvrdých a drsných prác služobnice žiarivo ukryla svoju veľkú svätosť a radosť z toho, že môžeš slúžiť Pánovi.

Matička, aké nové svetlo vrháš na môj život! Keby si bola robila na zemi veľké veci, keby z tvojich šikovných rúk vyšli umelecké diela, keby tvoja služba spočívala v čistom, ustavičnom nazeraní na veci neviditeľného svetla, nechápali by sme ťa tak dobre...

Tvoj život sa však veľmi podobá môjmu a ja sa preto veľmi dobre cítim v tvojej blízkosti. Učím sa slúžiť s tebou. Pri šití myslím na tvoje prsty, ktoré zhotovili nezošívané rúcho. Nauč mi poznať pravý zmysel služby a hlbokú a stálu vôľu slúžiť Pánovi...

Slúžiť, ako si slúžila ty! – Na každý prejav Božej vôle povedať veľkodušne „áno“. Slúžiť, ako si slúžila ty. – Uspokojiť sa s ukrytou podradnou prácou. Slúžiť ako si slúžila ty, i v našom kňazskom seminári... Vo dne v noci byť neustále pripravený povedať s tebou, drahá Matka, *hľa služobnica Pána...*